

22715 LLEI ORGÀNICA 18/2003, de 10 de desembre, de Cooperació amb la Cort Penal Internacional. («BOE» 296, d'11-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En virtut de l'autorització concedida per la Llei Orgànica 6/2000, de 4 d'octubre, Espanya va ratificar, per instrument de 19 d'octubre del 2000 (depositat el 25 d'octubre), l'Estatut de la Cort Penal Internacional adoptat a Roma el 17 de juliol del 1998. El dit Estatut va entrar en vigor, de conformitat amb allò que disposa l'article 126, l'1 de juliol del 2002.

L'estructura d'esta llei, comparable a la que es va seguir en la Llei Orgànica 15/1994, de l'1 de juny, per a la cooperació amb el Tribunal Internacional per a l'enjudiciament dels presumptes responsables de violacions greus del dret internacional humanitari comeses en el territori de l'anterior Iugoslàvia, i en la Llei Orgànica 4/1998, de l'1 de juliol, per a la cooperació amb el Tribunal Internacional per a Rwanda, part del pressupost del caràcter autoexecutiu de nombrosos preceptes de l'Estatut de Roma, en condicions positives que permeten l'aplicació directa per part dels tribunals, en aquells sistemes com l'espanyol, en els quals els tractats poden ser aplicats directament quan el contingut material de la norma internacional així ho permetia.

En un desenrotllament lògic d'eixe plantejament, la llei només regula aquells aspectes orgànics, processals i procedimentals que permeten l'aplicació concreta de l'Estatut, i evita reproduir-ne preceptes que serien redundants.

En l'àmbit de les fonts, es recullen lògicament, a més del mateix Estatut i d'esta llei, les altres lleis espanyoles aplicables, sempre que no estiga regulat expressament per esta. A més, hauran de tindre's en compte els acords que puguen realitzar-se entre Espanya i la Cort, així com, si és procedent, les regles de procediment i prova de la Cort, que hauran de ser objecte de publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

La llei regula amb particular atenció l'anomenat «mecanisme d'activació», a través de la denúncia per part d'Espanya d'una situació que podria ser de la competència de la Cort, i es configura com una competència exclusiva del Govern d'acord amb les diverses variables de política exterior que han de ser ponderades per l'òrgan constitucionalment responsable de la política exterior.

La llei posa particular atenció en la regulació d'eventuals conflictes competencials entre la Cort i els tribunals espanyols, i estableix el deure de l'Executiu de sostindre la competència espanyola quan esta ha sigut exercida o s'està exercint, però s'establix un matís o una gradació en els deures de l'Executiu, inspirat en recent doctrina tant de la Sala Segona com de la Sala Tercera del Tribunal Suprem, amb vista al fet de recórrer o la facultat de fer-ho davant d'òrgans judicials externs. Quan la causa es troba en un estadi inicial, en el moment processal en què el fiscal de la Cort reclama la competència, el Govern té l'obligació de recórrer davant de la Sala de Qüestions Preliminars, però quan esta ja s'haja pronunciat sostenint la competència de la Cort, el Govern té la facultat de decidir sobiranament si atén esta decisió o interposa recurs davant de la Sala d'Apel·lacions.

Un element significatiu d'esta llei és l'entrega a la Cort d'una persona reclamada per esta, que resulta imprescindible, perquè l'Estatut no permet dictar sentències en rebellia. Els preceptes de l'Estatut i de les regles de procediment i prova són molt minuciosos i concordants amb el dret intern espanyol, per la qual cosa esta llei només introdueix els complements adequats. L'aspecte més significatiu es referix al principi general que estableix l'Estatut sobre l'obligatorietat de decretar la presó provisional, sent-ne una excepció la llibertat provisional, encara que no s'establix un automatisme rigorós eliminant per complet la facultat d'apreciació per part del jutge intern, sinó només que examine i valore les recomanacions de la Cort, tal com estableix l'article 59.4 de l'Estatut. D'acord amb l'entrega a la Cort, la característica principal és la limitació dels motius de denegació de la sol·licitud, de tal manera que s'aparten dels models clàssics en matèria d'extradició, ja que ni tan sols l'existència de cosa jutjada pot impedir l'entrega, sense perjudi de la valoració que, si és el cas, pugua efectuar la Cort.

Junt amb el nucli bàsic de la cooperació, constituït per l'entrega a la Cort, la llei regula també diversos aspectes de l'auxili judicial internacional, encara que tenint en compte la precisió de l'Estatut en la regulació d'una variada tipologia de comissions rogatòries i altres formes de cooperació, hi ha semblant suficient per a prevore en la norma interna espanyola complements mínims processals.

L'execució de les sentències de la Cort, sempre que faça referència a les penes principals, així com també a les conseqüències accessòries i la reparació a les víctimes, és també objecte de regulació i, seguint la mateixa tècnica legislativa, s'introdueixen desplegaments normatius mínims, sent aplicables les normes generals i els acords eventuals amb la Cort. Quant a les penes privatives de llibertat, Espanya ha formulat, a l'hora de ratificar l'Estatut, una declaració que expressa la disposició per a rebre persones condemnades per la Cort, per a compliment de la condemna, sota determinats límits temporals, d'acord amb l'habilitació concedida per la disposició addicional única de la Llei Orgànica 6/2000, de 4 d'octubre.

En el pla orgànic, es manté la competència de l'Audiència Nacional per a la cooperació passiva concernent a l'entrega a la Cort, sent competents els restants òrgans judicials, siga per a la cooperació activa, siga per a certs aspectes de la passiva, com són les comissions rogatòries, actes de notificació i altres formes de cooperació. En l'àmbit polític i administratiu, el Ministeri de Justícia és l'òrgan de relació amb la Cort, sense perjudi d'haver de comptar amb el criteri del Ministeri d'Assumptes Exteriors en els assumptes de la seua competència.

La competència per a l'entrega és residència en el jutge central d'instrucció de l'Audiència Nacional, amb un recurs d'apel·lació davant de la Sala del Penal, amb motius taxats, tal com està previst en l'article 790 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, en el procediment abreuiat. A diferència del model que inspira la Llei d'Extradició Passiva de 1985, la intervenció del Poder Executiu és reduïda, judicialitzant tot el sistema i eliminant les anomenades fases governatives, i dins d'esta fase judicial ara única, es reduïxen els motius d'oposició a la sol·licitud d'entrega.

Article 1. Objecte i fonts jurídiques.

L'objecte d'esta llei orgànica és regular les relacions de cooperació entre l'Estat espanyol i la Cort Penal Internacional en l'exercici de la jurisdicció i funcions encomanades a esta institució per l'Estatut de Roma, de 17 de juliol del 1998 —d'ara en avant, l'Estatut— i la seua normativa complementària, per mitjà de l'atribució de

n
competències als òrgans estatals i l'establiment de procediments interns adequats, aplicables en allò que no preveuen l'Estatut i les seues normes complementàries en la mesura que estes resulten pertinents, en particular les regles de procediment i prova, així com els acords específics de cooperació que Espanya pugua realitzar amb la Cort.

Amb caràcter supletori a esta llei s'aplicaran les normes orgàniques i processals d'aplicació general.

Article 2. *De la cooperació passiva.*

Espanya prestarà plena cooperació a la Cort Penal Internacional —d'ara en avant, la Cort— de conformitat amb allò que preveu l'Estatut i en especial l'article 86.

Article 3. *De la cooperació activa.*

Els òrgans judicials i el Ministeri fiscal podran dirigir, per mitjà del Ministeri de Justícia, sol·licituds de cooperació a la Cort que es consideren necessàries en el marc d'un procés que se seguix a Espanya i en els casos i condicions que estableix l'article 93.10 de l'Estatut.

Article 4. *De les autoritats competents.*

Són autoritats competents per a l'aplicació d'esta llei:

- a) El Govern.
- b) El Ministeri de Justícia.
- c) El Ministeri d'Assumptes Exteriors, en els casos previstos en esta llei, i, en tot cas, quan intervinguen factors de política exterior.
- d) El Ministeri de Defensa i el Ministeri de l'Interior, quan l'acte de cooperació afecte les seues competències.
- e) Els òrgans judicials de la jurisdicció ordinària i, en particular, l'Audiència Nacional.
- f) Els òrgans judicials militars i, en particular, el Tribunal Militar Central.
- g) El Ministeri fiscal.

Article 5. *De la representació i defensa processal.*

1. La representació i defensa en juí d'Espanya davant dels òrgans de la Cort correspondrà als advocats de l'Estat integrats en l'Advocacia General de l'Estat i d'acord amb les instruccions impartides conjuntament, en cada cas, pel Ministeri de Justícia i el Ministeri d'Assumptes Exteriors. En els supòsits en què el procediment afecte matèries pròpies d'algun departament ministerial, s'escoltarà este abans d'impartir les mencionades instruccions.

2. El Govern, per motius excepcionals i escoltat l'advocat general de l'Estat, podrà acordar que una persona, especialment designada a l'efecte, exercisca com a agent d'Espanya en un determinat procediment davant dels òrgans de la Cort. La persona designada pel Govern assumirà, en l'exercici dels seus servicis, les funcions d'advocat de l'Estat i s'ajustarà a les disposicions que regulen l'exercici de les dites funcions.

Article 6. *Dels òrgans de relació i consulta amb la Cort.*

1. El Ministeri de Justícia és l'únic òrgan de relació entre la Cort, d'una banda, i els òrgans judicials i Ministeri fiscal, d'una altra, sense perjudi de les competències del Ministeri d'Assumptes Exteriors.

2. El Ministeri de Justícia és també l'òrgan de consulta amb la Cort en els casos previstos en l'Estatut, el qual ha d'informar prèviament de cada consulta al Ministeri d'Assumptes Exteriors. En el supòsit que la

consulta afecte matèries que siguen pròpies de l'àmbit competencial dels Ministeris de l'Interior o Defensa, demanarà l'informe d'estos departaments.

Quan la consulta incloga, a juí del Ministeri d'Assumptes Exteriors, aspectes de política exterior, serà este el competent, en coordinació amb el Ministeri de Justícia i, si és el cas, amb altres ministeris concernits.

Article 7. *De la sol·licitud per a iniciar una investigació pel fiscal de la Cort.*

1. Correspon exclusivament al Govern, per mitjà d'Acord del Consell de Ministres, a proposta conjunta del ministre d'Assumptes Exteriors i del ministre de Justícia, decidir la presentació de la denúncia d'una situació davant del fiscal de la Cort, de conformitat amb el que preveuen els articles 13, paràgraf a), i 14 de l'Estatut, i si és el cas, per a instar de la Sala de Qüestions Preliminars que el fiscal reconsidere la seua decisió de no iniciar actuacions, de conformitat amb l'article 53.3.a) de l'Estatut.

2. Quan es presente una denúncia o querella davant d'un òrgan judicial o del Ministeri fiscal o una sol·licitud en un departament ministerial, en relació amb fets succeïts en altres Estats, els presumptes autors del qual no siguen nacionals espanyols i per a l'enjudiciament dels quals pugua ser competent la Cort, els dits òrgans s'abstindran de tot procediment, i es limitaran a informar el denunciant, querellant o sol·licitant de la possibilitat d'acudir directament al fiscal de la Cort, que podrà, si és el cas, iniciar una investigació, sense perjudi d'adoptar, si fóra necessari, les primeres diligències urgents per a les quals poguen tindre competència. En les mateixes circumstàncies, els òrgans judicials i el Ministeri fiscal s'abstindran de procedir d'ofici.

3. No obstant això, si el fiscal de la Cort no acorda l'obertura de la investigació o la Cort acorda la inadmissibilitat de l'assumpte, la denúncia, querella o sol·licitud podrà ser presentada novament davant dels òrgans corresponents.

Article 8. *Del requeriment d'inhibició al fiscal de la Cort.*

1. Rebuda en el Ministeri de Justícia la notificació del fiscal de la Cort d'inici d'una investigació d'acord amb l'article 18.1 de l'Estatut, si es tracta de fets el coneixement dels quals podria correspondre a la jurisdicció espanyola per haver succeït en territori espanyol o posseir els seus presumptes responsables la nacionalitat espanyola, el dit departament ministerial sol·licitarà del fiscal general de l'Estat informació urgent sobre l'existència d'actuacions penals que se seguisquen o s'hagen seguit en relació amb els fets objecte de la investigació, així com sobre si tenen competència els tribunals espanyols.

2. Quan de la informació subministrada pel fiscal general de l'Estat aparega que s'ha exercit jurisdicció a Espanya, s'està exercint o, com a conseqüència de la notificació rebuda, s'ha iniciat una investigació per les autoritats espanyoles, els ministres de Justícia i d'Assumptes Exteriors, en un termini que no podrà sobrepassar els vint dies des de la recepció de la notificació del fiscal de la Cort, elevaran proposta conjunta al Consell de Ministres perquè resolga sobre sostindre la competència de les autoritats espanyoles i, si és el cas, demanar la inhibició al fiscal de la Cort d'acord amb l'article 18.2 de l'Estatut.

3. Una vegada aprovat l'Acord del Consell de Ministres de l'apartat anterior, correspondrà el Ministeri de Justícia formular la petició d'inhibició i realitzar les restants actuacions previstes en l'Estatut per a complir el dit Acord.

4. El Ministeri de Justícia respondrà amb caràcter urgent a qualsevol petició d'informació del fiscal de la Cort referida a l'estat dels procediments penals que se segueixen a Espanya i que hagen sigut objecte de petició d'inhibició, i demanarà la dita informació del fiscal general de l'Estat o directament de l'òrgan judicial que conega l'assumpte. La informació es transmetrà amb els límits d'utilització que establisca l'òrgan judicial que autoritzara la informació.

5. Quan de la informació subministrada pel fiscal general de l'Estat de conformitat amb l'apartat 1 resulte que no s'ha exercit jurisdicció, ni s'està exercint, ni s'ha iniciat investigació a Espanya, el Ministeri de Justícia ho comunicarà urgentment al fiscal de la Cort.

Article 9. De la impugnació de la competència de la Cort o de l'admissibilitat de la causa.

1. Correspon exclusivament al Govern, per mitjà d'Acord del Consell de Ministres, a proposta conjunta del ministre de Justícia i del ministre d'Assumptes Exteriors, acordar la impugnació de la competència de la Cort o de l'admissibilitat de la causa, de conformitat amb el que preveuen els articles 17 i 19 de l'Estatut, quan els tribunals espanyols hagen conegut de l'assumpte i haja recaigut sentència, o haja decretat el sobreseïment lliure de la causa o coneguen l'assumpte. El dit acord habilitarà, si és el cas, el Ministeri de Justícia per a dur a terme la impugnació.

2. Esta impugnació es formalitzarà tan ràpidament com siga possible, abans de l'inici del juí en la Cort i, excepcionalment, en el moment de la seua iniciació o en un moment posterior, basant-se en este últim cas en l'únic motiu d'haver produït ja cosa jutjada a Espanya.

Article 10. De la inhibició de la jurisdicció espanyola a favor de la Cort.

Si, a pesar de la sol·licitud d'inhibició al fiscal de la Cort prevista en l'article 8 d'esta llei o de la impugnació de la competència o l'admissibilitat de la causa prevista en l'article 9, la Sala competent de la Cort autoritza el fiscal a procedir a la investigació o manté la seua competència, l'òrgan jurisdiccional espanyol s'inhibirà a favor de la Cort i a la seua sol·licitud li remetrà les actuacions.

Article 11. De la detenció.

1. Quan siga detinguda una persona, en compliment d'una orde de la Cort de detenció provisional o de detenció i entrega, l'autoritat que practique la detenció ho comunicarà immediatament al Ministeri de Justícia i al jutge central d'Instrucció de l'Audiència Nacional, i haurà de ser posada la dita persona a disposició del jutge central d'Instrucció sense demora i, en tot cas, dins del termini de setanta-dos hores següents a la detenció.

2. El jutge central d'Instrucció escoltarà la persona reclamada, assistida de lletrat i, si és el cas, d'interpret i el Ministeri fiscal, dins de les setanta-dos hores següents a la seua posada a disposició judicial. Després de verificar la identitat del detingut, el contingut de l'orde de detenció i les circumstàncies previstes en l'article 59.2 de l'Estatut informarà el detingut del contingut de l'orde de detenció i del seu dret a sol·licitar la llibertat provisional.

3. Quan l'orde de detenció de la Cort es referisca a una persona que es troba complint condemna imposada pels tribunals espanyols o pels d'un tercer Estat des del qual haja sigut traslladada a Espanya per al seu compliment, l'autoritat penitenciària competent informarà amb antelació suficient sobre la data d'excarceració al jutge central d'Instrucció i al Ministeri de Justícia, que informarà la Cort sobre la data prevista d'excarceració.

Article 12. De la llibertat provisional.

1. Si el detingut sol·licitara, en la compareixença prevista en l'article anterior, la seua llibertat provisional, el jutge central d'Instrucció acordarà remetre la dita sol·licitud a la Cort, a través del Ministeri de Justícia, amb indicació del termini per a rebre les seues recomanacions, que no serà inferior a vint dies. En la mateixa resolució el jutge central d'Instrucció acordarà la presó provisional del detingut pel temps estrictament necessari per a rebre les recomanacions de la Cort sobre la dita sol·licitud i fins que es resolga sobre esta.

2. Una vegada rebuda, a través del Ministeri de Justícia, la comunicació de la Cort amb les recomanacions que esta formule sobre la sol·licitud de llibertat, o conclòs el termini assenyalat per a la seua formulació, el jutge central d'Instrucció, després de la valoració prèvia de les dites recomanacions, podrà acordar la llibertat provisional del detingut quan hi haja circumstàncies urgents i excepcionals que ho justifiquen i adoptarà les salvaguardes necessàries per a complir l'obligació d'entregar la persona a la Cort i, en especial, les mesures recomanades a l'efecte per esta.

3. Si en el termini establert en les regles de procediment i prova la Cort no haja remés la documentació per a l'entrega prevista en l'article 91.2 i 3 de l'Estatut, el jutge central d'Instrucció podrà acordar la llibertat provisional i les mesures cautelars adequades, que es mantindran per un temps màxim de cent vuitanta dies, sense perjudi de tornar a decretar la presó una vegada rebuda la documentació de la Cort.

4. Quan s'acordara la llibertat provisional, s'informarà la Sala de Qüestions Preliminars i, posteriorment, totes les vegades que esta ho sol·licite.

Article 13. De l'entrega simplificada.

1. En la compareixença regulada en l'article 11 d'esta llei s'interrogarà a la persona reclamada sobre si consent en la seua entrega i, si dóna el consentiment, el jutge central d'Instrucció dictarà interlocutòria acordant l'entrega a la Cort sense més tràmits i sense que siga necessari que la Cort remeta la documentació prevista en l'article 91 de l'Estatut.

Es procedirà de la mateixa manera si també consent en l'entrega respecte a altres fets no compresos en la sol·licitud de la Cort i que puguen aparèixer en el curs del procés davant d'esta, i, si no accedix, l'entrega s'efectuarà només pels fets continguts en la sol·licitud, sense perjudi del que siga procedent, després de l'entrega, en aplicació de l'apartat 2 de l'article 101 de l'Estatut. Fora d'este cas, no s'admetrà un consentiment parcial.

2. El jutge central d'Instrucció remetrà urgentment una còpia de la interlocutòria al Ministeri de Justícia, que informarà immediatament la Cort i sol·licitarà indicacions d'esta, d'acord amb la realització del trasllat. Una vegada rebudes les dites instruccions, les transmetrà al Jutjat Central d'Instrucció i al Ministeri de l'Interior a la finalització de l'entrega.

3. La persona reclamada, encara que s'haja oposat a l'entrega en la mencionada compareixença, podrà donar el seu consentiment dins dels quinze dies següents, i procedir en este cas d'acord amb allò que preveuen els apartats precedents.

4. En la mateixa compareixença s'informarà el detingut que el consentiment, una vegada donat, és irrevocable.

Article 14. De l'orde de compareixença d'un imputat davant de la Cort.

Quan, en compte d'una sol·licitud de detenció, la Cort haja dictat una orde de compareixença, el Ministeri de

n
Justícia remetrà la sol·licitud de la Cort al jutge d'instrucció del domicili o residència de la persona buscada, el qual la citarà personalment, i l'informarà de la data i la resta de circumstàncies relatives a la dita compareixença, i adoptarà les mesures d'assegurament de la compareixença previstes en la legislació processal espanyola que considere més adequades, excloent-ne les privatives de llibertat, i remetrà les diligències practicades al Ministeri de Justícia, que les transmetrà a la Cort.

Article 15. *De l'entrega a la Cort.*

1. No havent-se accedit a l'entrega simplificada, quan haja sigut detinguda una persona en compliment d'una orde de la Cort de detenció i entrega o una vegada rebuda en el Jutjat Central d'Instrucció la documentació prevista en l'article 91.2 o 3 de l'Estatut, segons els casos, esta es posarà de manifest en Secretaria i es convocarà una audiència que tindrà lloc en el termini màxim de deu dies, amb citació de la persona reclamada i el seu defensor i, si és el cas, d'un intèrpret, així com del Ministeri fiscal. A la dita audiència podrà assistir i intervindre un delegat del fiscal de la Cort.

No s'admetran altres alegacions o proves que les relatives a la concurrència o no dels requisits establits en els apartats 2 o 3 de l'article 91 de l'Estatut, sense perjudi del que disposa l'apartat següent.

2. Quan s'ahegue l'excepció de cosa jutjada, el Jutjat Central d'Instrucció ho comunicarà al Ministeri de Justícia, i ajornarà la resolució sobre l'entrega, mentre el Ministeri de Justícia efectua les consultes amb la Cort prevista en l'article 89.2 de l'Estatut. Si d'estes consultes resulta que la causa ha sigut declarada admissible per la Cort, el Jutjat Central d'Instrucció alçarà la suspensió. El dit Jutjat podrà també acordar la suspensió de la vista quan haja de practicar alguna informació complementària.

3. Concloua la vista, el Jutjat Central d'Instrucció resoldrà sobre la petició d'entrega, per mitjà d'interlocutòria, en el termini de tres dies.

4. Si en la mencionada interlocutòria es denega l'entrega, podrà mantindre's la situació de presó provisional fins a la fermesa de la dita resolució.

5. Si la resolució és estimatòria, una vegada ferma, es notificarà immediatament al Ministeri de Justícia i per este es traslladarà a continuació a la Cort, sol·licitant indicacions per a la realització del trasllat, que una vegada rebudes es comunicaran al Jutjat Central d'Instrucció i al Ministeri de l'Interior.

6. Si la resolució és denegatòria de l'entrega, una vegada ferma, es posarà urgentment en llibertat a la persona detinguda i es comunicarà al Ministeri de Justícia que, al seu torn, ho farà a la Cort.

Article 16. *De les sol·licituds concurrents.*

1. Quan concórrega amb la sol·licitud d'entrega de la Cort una sol·licitud d'extradició d'un Estat, siga o no part en l'Estatut, o una orde europea de detenció i entrega, es notificarà este fet a la Cort i a l'Estat requeridor i es tramitaran conjuntament ambdós procediments en el Jutjat Central d'Instrucció que conega de la sol·licitud d'entrega.

2. El jutge central d'Instrucció s'abstindrà de decidir sobre l'entrega, elevant ambdós processos a la Sala del Penal de l'Audiència Nacional, que resoldrà d'acord amb l'Estatut i, si és el cas, d'acord amb el tractat que hi haja amb l'Estat requeridor. Quan no hi haja tractat, es donarà preferència a la sol·licitud de la Cort.

3. El Ministeri de Justícia informarà la Cort quan, havent sigut declarada inadmissible la causa per part d'esta, s'haja denegat l'extradició a l'Estat requeridor.

Article 17. *Dels recursos.*

1. Contra les resolucions del jutge central d'Instrucció relatives a la situació personal del reclamat cap recurs d'apel·lació davant de la Sala del Penal de l'Audiència Nacional, que se substanciarà d'acord amb el que preveu l'article 766 de la Llei d'Enjudiciament Criminal i es resoldrà per interlocutòria en el termini de cinc dies.

2. Contra la interlocutòria del jutge central d'Instrucció en què es resol sobre l'entrega cap recurs d'apel·lació davant de la Sala del Penal de l'Audiència Nacional, que se substanciarà de conformitat amb allò que preveu l'article 790 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, si bé en l'escrit de formalització del recurs no es podran formular altres alegacions que les relatives al trencament de les normes i garanties processals en l'expedient i les relatives a la concurrència dels requisits establits en els articles 89.2 i 91.2 o 3, segons els casos, de l'Estatut.

3. Les interlocutòries de la Sala del Penal de l'Audiència Nacional resolent els recursos dels apartats anteriors no seran susceptibles de cap recurs.

Article 18. *De l'entrega temporal a la Cort.*

1. Quan s'haja acordat l'entrega a la Cort i la persona que haja de ser entregada estiga complint condemna a Espanya o subjecta a procés per fets distints dels que han servit de base per a l'entrega, el Ministeri de Justícia, si no s'oposa el Tribunal sentenciador o l'instructor, realitzarà consultes amb la Cort, a l'efecte de decidir sobre l'entrega temporal a la Cort per mitjà de resolució motivada, amb les modalitats de la restitució a Espanya que es determinen i computant-se en tot cas el període passat a disposició de la Cort.

2. Pel Ministeri de Justícia seran transmeses les informacions necessàries als òrgans judicials competents, segons els casos, i al Ministeri de l'Interior, per a efectuar el desplaçament i, en el seu moment, el retorn.

Article 19. *De les actuacions posteriors a l'entrega.*

1. Si, després de l'entrega, la Cort demana autorització a Espanya per a procedir per una conducta anterior a l'entrega, es traslladarà la petició al Jutjat Central d'Instrucció, o a la Sala del Penal en el cas previst en l'article 16 d'esta llei, que resoldran d'acord amb el criteri establert en l'apartat 2 de l'article 101 de l'Estatut. Si a la sol·licitud de la Cort no s'acompanya una acta en què continga les observacions de la persona entregada, el Ministeri de Justícia demanarà a la Cort que li siga transmesa i una vegada rebuda es remetrà a l'òrgan judicial competent.

2. Quan la persona entregada siga posada en llibertat per la Cort per raons distintes del compliment de la sentència i la Cort es propose traslladar-la a un altre Estat, es remetrà esta informació al Jutjat Central d'Instrucció de l'Audiència Nacional i, si és el cas, al Ministeri de Justícia, que donarà el consentiment d'Espanya per a tal trasllat o se sol·licitarà la seua devolució a Espanya si la raó de la posada en llibertat es deu al fet que la causa va ser declarada inadmissible per la Cort pel motiu previst en l'article 17.1.a) de l'Estatut.

Article 20. *D'altres formes de cooperació amb la Cort.*

1. Els òrgans judicials i les restants autoritats intervinents compliran les sol·licituds de cooperació formulades per la Cort previstes en l'article 93 de l'Estatut que no estiguen prohibides en la legislació espanyola i el fi de la qual siga també facilitar el procés davant de la Cort.

El Ministeri de Justícia acusarà recepció i informarà la Cort sobre l'òrgan intern a què s'haja transmés la sol·licitud.

2. Quan la sol·licitud de la Cort pugui afectar la defensa o la seguretat nacionals o tinga per objecte documents o informacions que hagen sigut transmesos a Espanya amb caràcter confidencial per un Estat, una organització internacional o una organització intergovernamental, el Ministeri d'Assumptes Exteriors, en coordinació amb els Ministeris de Justícia, de l'Interior i de Defensa o altres Ministeris competents, efectuarà consultes amb l'Estat o l'organització de què procedisca la informació o documentació, i s'informarà la Cort del resultat d'estes consultes.

3. Qualsevol altra dificultat en el compliment de la sol·licitud serà objecte de consultes pel Ministeri de Justícia amb la Cort.

4. L'objecte de les consultes serà exposar a la Cort la raó fundada per la qual no pot prestar-se l'assistència sol·licitada, considerar la possibilitat d'atendre-la d'una altra manera o d'acord amb altres condicions, estudiar la seua modificació o retirada, així com assegurar la protecció d'informacions de caràcter confidencial o restringit.

5. En cas de concurrència de sol·licituds d'assistència de la Cort i d'un Estat, si apareixen dificultats per a atendre les dos, el Ministeri de Justícia realitzarà consultes amb la Cort i el dit Estat, a fi de postergar o condicionar-ne una, i d'informar si és el cas a la Cort, d'acord amb l'article 93.9.b) de l'Estatut, que les informacions, béns o persones objecte de la sol·licitud estan davall del control d'un tercer Estat o organització internacional.

Article 21. *De les persones subjectes a la jurisdicció de la Cort.*

1. Les persones mencionades com a pèrits o testimonis per a comparèixer davant dels tribunals espanyols en compliment d'una comissió rogatòria expedida per la Cort tindran les mateixes obligacions i responsabilitats que si han sigut mencionades en una causa que se segueix a Espanya.

Si la compareixença és en la seu de la Cort, tindrà caràcter voluntari, i se'n sol·licitarà per part del Ministeri de Justícia informació sobre les immunitats i el termini de vigència per a la persona mencionada, que serà transmesa a la dita persona, i se n'anticiparan els gastos per part del Ministeri de Justícia. Si la Cort ha remès alguna instrucció sobre la regla relativa a l'autoinculpació, s'entregarà el dit document al testimoni i l'òrgan judicial se cerciorarà que ha sigut degudament entès.

No serà necessari el consentiment quan es tracte d'un condemnat per part de la Cort quan es trobe complint condemna a Espanya, i en este cas s'efectuarà el trasllat temporal, en les condicions que s'acorden amb la Cort.

2. Quan la sol·licitud de compareixença en la seu de la Cort es referisca a una persona detinguda a Espanya, el Ministeri de Justícia es dirigirà a l'òrgan judicial que conega de l'assumpte perquè interrogué la dita persona sobre si consent el trasllat, i si el consentira i l'autoritat judicial espanyola no s'hi oposa, el Ministeri de Justícia autoritzarà el trasllat comunicant-lo al citat òrgan judicial i al Ministeri de l'Interior, en coordinació amb la Cort.

3. Les persones en trànsit a Espanya per a comparèixer davant de la Cort gaudiran d'immunitat.

4. Quan hagen de comparèixer davant de la Cort agents o funcionaris espanyols en qualitat de pèrit o testimoni, el Ministeri de Justícia, en coordinació, si és el cas, amb altres Ministeris o Administracions que en depenguen, sol·licitarà de la Cort la seua protecció.

5. El Ministeri de Justícia, en coordinació amb el Ministeri de l'Interior i, si és el cas, amb altres Administracions competents, podrà convindre amb el secretari de la Cort l'acollida temporal de víctimes traumatitzades o de testimonis que puguen córrer perill pel seu testimoni.

Article 22. *De l'execució de les penes a Espanya.*

1. De conformitat amb l'acord que eventualment es realitze entre Espanya i la Cort i amb la disposició addicional única de la Llei Orgànica 6/2000, de 4 d'octubre, per la qual s'autoritza la ratificació per Espanya de l'Estatut de la Cort Penal Internacional, el Ministeri de Justícia, amb les consultes oportunes prèvies, comunicarà a la Cort les condicions en què Espanya estiga disposada a acceptar el trasllat d'un condemnat a pena privativa de llibertat o les raons que impediren l'acceptació del dit trasllat.

Per mitjà del Ministeri de Justícia seran transmeses les oportunes informacions al Ministeri de l'Interior per a la realització del trasllat, i les autoritats penitenciàries comunicaran al jutge de vigilància penitenciària competent de l'arribada del reclus, en un termini de vint-i-quatre hores.

2. En el cas que es trobe complint condemna a Espanya una persona condemnada per la Cort, i esta es propose designar un altre Estat per a la continuació de l'execució, el Ministeri de Justícia formularà les observacions pertinents.

3. Els jutges de vigilància penitenciària i el Ministeri de l'Interior prestaran el màxim suport a magistrats i funcionaris de la Cort que es personaren a Espanya per a supervisar l'execució de les penes.

4. Perquè es pugui procedir a Espanya contra un condemnat que estiga complint una condemna imposada per la Cort en un establiment penitenciari espanyol, per fets anteriors a la seua entrega a Espanya, el jutge instructor o el tribunal competent dirigirà la comunicació i la documentació pertinent al Ministeri de Justícia, que les traslladarà a la Cort, i s'abstindrà de procedir fins a la decisió d'esta. Igualment s'actuarà per a l'extradició a un Estat.

5. Quan es realitze una vista en la Sala d'Apel·lacions sobre una possible reducció de la pena de qui estiga complint condemna a Espanya, correspondrà al Ministeri de Justícia determinar la conveniència de la intervenció processal i els terminis en què haja de produir-se.

6. En cas d'evasió del condemnat, el Ministeri de Justícia informarà amb urgència el secretari de la Cort d'esta circumstància i consultarà amb ell sobre si Espanya sol·licita la seua extradició a l'Estat en què es trobe o si la Cort insta la seua entrega al dit Estat.

7. Quan la petició d'execució de la Cort es referisca a una multa o orde de decomís, el Ministeri de Justícia transmetrà la documentació pertinent al fiscal General de l'Estat perquè inste l'execució davant de l'òrgan judicial competent i, si és el cas, es posen a disposició del Ministeri de Justícia els béns o les sumes obtingudes per a la seua transferència a la Cort.

Article 23. *De les mesures de reparació.*

1. El Ministeri de Justícia, en el termini indicat per la Cort o, si és el cas, en el més breu termini possible, remetrà observacions sobre les qüestions plantejades per la Cort, incloses les relatives a les observacions formulades pels pèrits, i podrà demanar, a l'efecte, informacions d'organismes competents.

2. Quan les observacions es referisquen a l'atribució de l'import de la reparació a una organització intergo-

vernamental o internacional, el Ministeri de Justícia consultarà amb el Ministeri d'Assumptes Exteriors.

3. Quan per a omplir la comunicació de la Cort hagen d'adoptar-se mesures d'execució, es procedirà, si és el cas, al procediment previst en l'apartat 7 de l'article 22 d'esta llei.

Article 24. *De la intervenció d'Espanya en qualitat d'«amicus curiae».*

Si Espanya rep una invitació de la Cort per a participar en un procés en qualitat d'«amicus curiae», el Ministeri de Justícia consultarà amb el Ministeri d'Assumptes Exteriors per a determinar la conveniència o l'oportunitat de fer-ho i, si és el cas, fixar els termes de la dita participació.

Article 25. *De la realització del jú i altres actuacions processals a Espanya.*

Si la Cort proposa la realització del jú o altres actuacions processals a Espanya, el Ministeri de Justícia, amb la consulta prèvia dels Ministeris d'Assumptes Exteriors i de l'Interior i altres autoritats competents, comunicarà a la Cort la decisió respecte d'això. Si és el cas, els aspectes no jurisdiccionals de les dites actuacions estaran sotmesos a l'acord específic que es realitze amb la Cort.

Disposició addicional primera. *Regles de procediment i prova de la Cort.*

Les regles de procediment i prova, així com les seues esmenes, es publicaran en el «Boletín Oficial del Estado».

Disposició addicional segona. *De la manera de procedir pels delictes contra l'Administració de Justícia per part de la Cort.*

1. El Ministeri de Justícia remetrà a la Cort, a petició d'esta, l'informe que se li sollicitarà amb caràcter previ a la decisió de la Cort per a exercir o no la seua jurisdicció.

2. Només es podrà procedir a Espanya en relació amb estos delictes a sollicitud de la Cort.

3. Si la Cort s'inhibeix a favor de la jurisdicció espanyola, el Ministeri de Justícia remetrà la sollicitud al fiscal de l'Audiència Nacional, si el delicte ha sigut comés per un espanyol a l'estranger, o al fiscal general de l'Estat quan el delicte s'haja comés a Espanya.

4. El Ministeri de Justícia informarà la Cort sobre el resultat del procés.

Disposició addicional tercera. *Dels òrgans jurisdiccionals militars.*

1. Les referències que esta llei fa al jutjat Central d'Instrucció i a la Sala del Penal de l'Audiència Nacional han d'entendre's fetes, quan la cooperació siga de la competència de la jurisdicció militar, al jutjat Togat Militar Central Degà i al Tribunal Militar Central, respectivament.

En els mateixos casos, les referències que la llei fa al Ministeri fiscal i al jutjat de vigilància penitenciària han d'entendre's fetes al fiscal Jurídic Militar i al jutge Togat Militar de Vigilància Penitenciària.

2. El que disposa l'apartat 2 de l'article 7 d'esta llei s'entendrà sense perjudici del que establixen les lleis reguladores de la jurisdicció militar respecte a la competència d'esta última en els casos de presència permanent o temporal, fora de territori nacional, de forces o unitats militars espanyoles, ni afectarà tampoc l'acompliment de la funció jurisdiccional pels òrgans judicials militars que les acompanyen.

Disposició final primera. *Caràcter d'esta llei.*

Els preceptes continguts en els articles 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 (excepte el seu apartat 2), 15 i 21.3, la disposició addicional segona i l'apartat 2 de la disposició addicional tercera d'esta llei tenen caràcter orgànic. Els restants preceptes tenen caràcter ordinari i han sigut dictats en exercici del que disposa l'article 149.1.3a, 5a i 6a de la Constitució.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

La present llei orgànica entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 10 de desembre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

22716 *LLEI 52/2003, de 10 de desembre, de disposicions específiques en matèria de Seguretat Social.* («BOE» 296, d'11-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El caràcter dinàmic de la regulació normativa de la Seguretat Social que, a causa dels constants canvis socials i de la necessitat peremptòria d'acomodar-hi els criteris de la protecció que aquella dispensa, es tradueix en una actualització constant de les normes aplicables, i es produïx una mutabilitat normativa molt superior a l'experimentada en altres parcel·les distintes del nostre ordenament jurídic.

La necessitat d'esta accelerada producció normativa en el camp de la Seguretat Social, en el curs de l'anterior dècada havia propiciat, a més de l'aprovació de no pocs nous textos legals, acudir al recurs de la corresponent llei anual de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, les anomenades «Lleis d'Acompanyament» a les respectives lleis de Pressupostos Generals de l'Estat, en la qual s'han inclòs distintes previsions en matèria de Seguretat Social.

No obstant això, pareix més apropiat utilitzar una llei específica en què, sense els requisits que s'exigixen respecte a les matèries regulades en aquelles altres lleis, es puga donar acollida als continguts que requereixen una regulació legal.

Esta constitueix la finalitat d'esta llei, en el contingut de la qual s'engloben un conjunt de mesures relatives a aspectes substancials, com l'acció protectora del sistema, i a altres de caràcter instrumental però de no menor transcendència, com els de gestió i finançament.

En primer terme, es delimiten els fins del sistema de la Seguretat Social, de manera que es profile legal-